

Stockholm 06 dec 2016

...mer än en klubb...

**Notat från Årsmöte i Stockholms Lawntennis Klubb av 1890, dec 15 2015
samt vad som sig i Klubben sedan dess förevarit hafver**

Maten

Skrufhufvud höll traditionen uppe och för 13:e gången berättade han såsom Event Manager att maten även denna gång kommer att vara utsökt - som vanligt utsökt av honom själv - och som vanligt smaka gott! Sill, (här hurrade bröderna) smörstekt gösfilé och sen flamberade äpplen med glass väntar våra magar, sa han. Och för våra strupar kommer vin och sprit att serveras som vanligt (här hurrade bröderna igen). Sedan tre år tillbaka har Nubbe Set övertagit mitt tidigare 10-åriga sponsoransvar av vin och sprit på årsmötena, berättade Skrufhufvud vidare.

När nu Nubbe har blivit befriad från att sammankopplas med en f.d. små-junior från förortsklubben, och som hade samma efternamn- Set -kände han en stor generositet och tacksamhet mot Klubben. Vin och sprit som vanligt. Bröderna andades nu ut. Nubbe kan man också lita på. Och kanske också framöver? Härligt.

§1 Protokollet

§ 1.1 Mötets öppnande

Mamman förklarade kort och gott mötet öppnat. Han hade tröttnat på alla försök från Sekreteraren att göra sig lustig på hans inledning, med inpass som ofta innebar att han trots alla svårigheter försökte räkna på sin fingrar lyckats samla en bångstyrig skara. Många varianter fanns på detta tema. Nu var han trött på det. Raka puckar. Mötet var nu öppnat.

Hade Mamman lyckats räkna på sina fingrar denna gång så hade han måhända kommit fram till att det var 23 bröder närvarande! Sannolikt ett 125-årigt rekord. Och dessutom 14 medsystrar! Tjohej.

Men bröderna anade nu överlag oråd. Vad nu då? Mamman byter taktik. Här gäller det att vara mycket uppmärksam och på sin vakt. Hoppas bara att det inte går ut över spritransonen mumlade någon broder som var extra törstig.

Mamman hälsade så speciellt alla anslutna medsystrar välkomna till detta Klubbens 125-års jubileum. Alla bröder såg nu istället förväntansfulla ut... Detta händer ju bara vart 5:e år. Här gäller det att ta för sig så mycket det går. Även broder DY såg uppsluppen ut trots att han hade egen medsyster Mia närvarande.

Närvarande på mötet i hackordning:

Nr 2 von Snidare

Nr 3 Flinkendenten med ansluten Yvonne

Nr 7 Sir N Rang med ansluten Vivi-Ann

Nr 9 Amal Gam med ansluten Bodil

Nr 11 Styv Kuling med ansluten Margot

Nr 12 Skrufhufvud med ansluten Monica
 Nr 13 Lobbert Benz med ansluten Barbro
 Nr 14 Alto Lytt med ansluten Lena
 Nr 15 Anton Plastblom med ansluten Aina
 Nr 16 von Adel med ansluten Lena
 Nr 17 Gutta Perka
 Nr 18 Folkbira
 Nr 19 Pjotr Potter
 Nr 20 Poängby
 Nr 21 Per Game med ansluten Gunilla
 Nr 22 Arne Wiese
 Nr 23 Jösses Estén
 Nr 24 Engelbrekt
 Nr 25 DY med ansluten Mia
 Nr 26 Tennyson
 Nr 27 Mickel Räv med ansluten Bitte
 Nr 28 Uncas med ansluten Marketta
 Nr 29 Tasse Bergling med ansluten Irene

§ 1.2 Lilla Kassan

Ekonomibiträdet Alto Lytt tog till orda. Nu gällde det att förklara tillståndet hos Lilla Kassan. Även han var trött på Sekreterarens alla försök att göra sig lustig på hans bekostnad, med otaliga och illa valda metaforer. Han var inte alls en bidragande orsak till Sahléns konkurs! Alla sådans insinuationer är rent förtal. Så det så. Och inte heller har han tullat i Lilla Skrinet när han tänkte segla till Brasilien. En gång blev han jämförd med en illusionist. Rena sammanblandningen. Nej, nog nu, tänkte han och förklarade kort och gott att tillståndet för Lilla Kassan var knapert men tillfredsställande. Punkt slut. Så satte han sig ner och såg mycket nöjd ut.

Men nu blev misstänksamheten stor. Fanns inget alls kvar? Tillfredsställande för vem? Hade den gode Alto seglat lite för våldsamt i sommar och knaprat i Lilla Skrinet? Oj, oj, vad har hänt? Sorlet visste nu inga gränser. Mamman tog, på försök, ett initiativ och deklarerade en allmän skål för en eminent kort föredragning av Ekonomibiträdet. Dock tveksamt resultat bland bröderna. Alto såg nu mindre nöjd ut.

Då tog Ålderspresidenten till orda. Han hade mångårig erfarenhet från ekonomiföredragningar på Banken. Föredragningen höjdes till skyarna. Kort. Precis. Och utan försök att göra sig lustig på någons bekostnad. Det enda som fattades var att berätta hur många slantar det fanns på botten i Lilla Skrinet. Och det visste Ålderspresidenten, påstod han. 35 000 sa han och så satte han sig ner. Mycket nöjd. Bröderna tog nu upp sina räknedosor och räknade. Oj, vad otörstiga vi kommer att bli...

Mamman påkallades en allmän skål för Ålderspresidenten. Hurraropen var många. Några gjorde vågen. Andra klappade sig på knäna.

(Som bröderna säkert kommer ihåg så förklarade Er Nya Fortsatt Skickliga Ledning i sitt Vårbrev att Ålderspresidenten, internationell som han är, hade talat om Lilla Kasans behållning i Lire, vilket var gångbart på hans tid i banken.) Men här på mötet var det inte läge att göra bröderna besvikna, tänkte Sekreteraren

Sekreteraren såg nu fundersam ut. Är det nu på sin plats att förklara vad ett Ekonomibiträde egentligen har för sig, tänkte han? Den titeln är ju reserverad i restaurangbranschen till den som hjälper till i ett restaurangkök, med städning, handling och disk. Men nej, det är bäst hålla denna sanning förborgad för bröderna. Annars kanske Skrufhufvud sätter tänderna i biträdet när han skall beställa sin utsökta mat och

föreslå biträdet som handräckning i köket under middagen, detta för att få ner kostnaderna. Nej, vi är stolta över vårt eget Lilla Ekonomibiträde och vill behålla honom precis som han är. Och att Sahléns gick i drickat kanske medförde något gott? Så Sekreteraren höll tyst. Klok och ödmjuk som han är.

§ 1.3 Mammans Grand Prix. Kampen om Wimbledonpokalerna.

Kort utdrag från Tournament Direktör Folkbiras summering, med vissa inflik från Sekreteraren:

Som det visade sig var det två par som redan från start började visa framfötterna nämligen Alto Lytt/Engelbrekt och Flinkendenten/Styv Kuling. Flinkendenten, som hade legat i hårdträning i Spanien inför denna tävling, samt Styv Kuling, hade en fantastisk förmåga att vinna avgörande boll vid 40 lika. Under kvällen vann de tio av tio sådana viktiga bollar! Tur eller något annat? Att statistiskt vinna 10 dylika bollar motsvarar mindre än en chans på tusen! I finalen väntade Alto Lytt/Engelbrekt som hade vunnit tre täta matcher i gruppspellet mycket tack vare Hong Kong-spelarens varierande spel. Men inte ens hans berömda aviga Hong Kong-serve räckte till i finalen utan Flinkendenten med sina låga snäva backhands och Styv Kulings tunga förstaservar gjorde att finalen blev ojämn. Alto försökte med listiga uppkast, men förgäves. Vid ställningen 5-1 visslande Folkbira av matchen. Viktigare att komma snabbt upp till drinkarna än att bevista den förödande krossen, tänkte han.

Flinkendenten sa i sitt tacktal att detta var högst oväntat men mycket välförtjänt. Styv Kuling var mer ödmjuk och tackade alla motståndare för gentlemannamässigt motspel, helt i gamle Coubertins anda!

§ 1.4 Kvällens poetiska inslag – snapsvisor mm.

Vår eminente Bard, Nubbe Set, hade kastat in sångboken i sista stund. Men vi har ju i Klubben en utmärkt ersättare i von Adel. Nya visor hade komponerats kvällen till ära, inför både jubileum och medsystrar. Speciellt en visa som var i ren DY-klass uppskattades, där det antydde att mängden nubbar och vår manlighet står i direkt motsatt förhållande till varandra! Medsystrarna sjöng nu för fulla halsar och verkade hålla med. Och naturligtvis sjöng vi Klippbloms special ett antal gånger.

§ 1.5 Återkomsten av vår grundare C.H. Hahn

Så till kvällens verkliga höjdrare. Ålderspresidenten hade efter många års letande lyckats få upp ett spår efter en av våra grundare - CH Hahn. Ålderspresidenten, modest som han alltid är, ville inte göra en stor sak av denna hans insats. Han förklarade kort och gott att han lyckats införskaffa en byst av nämnde CH. Uppståndelsen blev stor. Vilken bedrift. Ålderspresidenten lät bysten passera runt vid bordet så att alla skulle kunna känna in stundens alvar och historiens vingslag.

Nu ville alla på nytt skåla med Ålderspresidenten, både en och två gånger.

(Som också framgick av nämnda Vårbrev hade Er Nya Fortsatt Skickliga Ledning tidigare tankar på att sälja bysten via Bukowskis auktionsfirma. Och dela med sig av överskottet till Ålderspresidenten. Det visa beslutet fattades nu dock, att en så värdefull klenod fortsättningsvis måste finnas med på våra årsmöten och där statyera exempel (Häpp) och vara en påminnelse om att våra traditioner aldrig får förflackas.)

§ 1.6 Medaljutdelning

Årets medaljer gick till de numera prominta ledamöterna Jösses Estén och Anton Plastblom. Båda fick klubbens nya tunga medalj av sjätte storleksordningen. Alla skålade och tyckte att de var väl förtjänta att medaljeras. Det var ju inte tennis det gällde...

....och så denne DY

Plötsligt reste han sig upp. Broder DY. Detta var ögonblicket alla bröderna fruktat. DY på slak lina inför 14 paranta eleganta medsystrar. Alla bröder hade i färskt minne tidigare framföranden av broder DY. Trots flera åthutningar från Ålderspresidenten själv om var gränsen går för vad en bra historia får innehålla i 1890-

sammanhang, ingen bättring. Hade broder DY måne en dålig hörparat? Eller kanske hängslen istället för bälte? Alla höll andan. Några blundade. Andra var bleka om nosen. Men denna kväll hade DY medsystrer Mia med sig, vilket gjorde skillnad. Broder DY hade fått klart för sig att denna plats inte var ett lockerroom. Det låg en bit bort. Som väl var fanns ingen präst i församlingen runt bordet. Och väl var det... Det där gruslasset på Ljugarn fick Per Game ta hand om bäst han kunde själv, utan hjälp från högre makter. Bröderna kunde nu andas ut.

Mamman såg lättad ut och påkallade en skål för alla lättade bröder och alla medsystrar. Och även för broder DY.

§ 1.8 Protokollet

Sekreteraren läste upp protokollet i sedvanlig ordning. Mamman skålade och tackade.

§ 1.9 Ålderspresidenten har ordet

Ålderspresidenten höll som vanligt ett statsmannalikt anförande. Mamman fick flera elogier. Han bara växer och växer. "Påminner om min alltid närvarande mamma" sa Ålderspresidenten i ett anfall av nostalgi. Också Sekreteraren fick beröm för att till protokollet numer berätta om året som gått. Bra för framtida bröder att få insikt i allt trevligt vi har för oss.

Traditionen är viktig, vår hörnsten. Och likaså devisen "...mer än en Klubb...", sa Ålderspresidenten vidare. Vi har ju en social samvaro också på många sätt. Fortsätt att leva upp till, och ta vara på, detta! Och tänk på traditionen med sponsorer! Skrufvhufvud och Nubbe är sanna föredömen. Fler finns. Och fler må komma.

Att vart femte år vidga kretsen med medsystrar har ju ikväll visat sig vara alldeles utmärkt trevligt sa Ålderspresidenten vidare, sannolikt vilseledd till detta uttalande av kvällens härliga stämning. Kanske lite oftare tänkte han måhända? Och så, hör och häpna. Broder DYs historia fick omdömet "hygglig".

Avslutningsvis från Ålderspresidenten. Er Nya Fortsatt Skickliga Ledning verkar snart vara varm i kläderna. Det finns visst hopp för framtiden för oss i 1890.

§ 1.10. Mötets avslutande

Nu var Mamman glad. Han fick sista ordet och förklarade att nu var det fritt fram att försöka ta sig hem. Mötet var avslutat.

Er fortsatt ödmjuka Sekreterare

Justeras

§2 Vad som sig under året i Klubben förevarit hafver

Kampen mot Danderyd TK om Jösses Pokal

Han kom resande över Atlanten fullastad med Klubb-drycken Boll-inger – Jösses Estén. Här skulle spelas och drickas och umgås. Och så blev det. Vi hade bortamatch och ville inte generera våra värdar med för många segrar. Ett arv från våra grundare som ju var sanna gentleman och äkta KTH:are. Jösses har skapat en mycket trevlig tradition.

Kampen om Vårpokalen

Kortat utdrag från Tournament Director Folkbiras referat: Nio stycken laddade spelare ställde upp. Alla var på hugget och allt flöt föredömligt. Alla mot alla. När vi blåste av spelet gällde det att ha skaffat sig en så bra gameskillnad som möjligt. Och när gamen var räknade fick vi följande resultat. 3:a Casimir von Adel, 2:a vår poet Tennysson. Och så vinnaren Bacchus Skrufvhufvud, vars slicade slag och snabba inbrytningar vid nät

fungerade fint hela kvällen. Ettan och tvåan fick pris. Grattis Tennysson till din första 1890-pokal. Ställ den bredvid alla andra fina ATP-priser. Eller ha den i sängen. Där brukar man förvara sina troféer sägs det. Vid prisutdelningen blev det ett litet intermezzo då Flinkendenten hade tagit med sig fel pris att lämna över från sin stora prissamling. Så kan det gå när man är duktig och vinner många pokaler, skriver Folkbira som är en vänlig själ avslutningsvis.

Återbesök från The Queens Club

Så kom de tillbaka. The Queens Club. Nu också laddade med en hopar damer. Det blev först spel ute på sedvanligt 1890-vis. Och nästa dag inne med ett antal mixedmatcher.

Men det är inte detta vi kommer ihåg. Utan Banketten! Damklubben hade anlitat Biggles familj att fixa mat mm. Vilken fest det blev. Bubbel. Silltallrik. Nubbe. Vin. Köttallrik. Sallad. Och så en fantastisk tårta med klubbarnas emblem inpräntade i marsipanen!

Till detta sånger. Nubbevisorna inleddes av Styv Kuling med sin numera patenterade BB-födsel av en cykel. Och efter det var isen bruten!! Våra svenska tjejer visade nu upp sig från en sida man annars sällan ser och sjöng fräcka sånger en mass. Vissa sånger översattes, men några var av förklarliga skäl inte översättningsbara! Hur översätter man t.ex. "ratta" utan att demonstrera? Till och med frånvarande DY hade här legat i lä. Eller hade han kanske varit en pretendent att demonstrera? I vart fall, en oförglömlig kväll.

Kampen mot Båstad Tennissällskap, BTS

Och så åkte vi ner dit igen. Till Båstad. Tennisens Mecka. Platsen där Ålderspresidenten med hustru Ulla en gång i tiden betraktades som tennisens Kung och Drottning.

BTS mönstrade nu sina bästa spelare och som vanligt har tyvärr resultaten förkommit. Men vi kämpade hårt. Så till den grad att bröderna DY och Anton i sin sista match stöp innan de nått mållinjen. Och så har vi svårt att ta till oss att såväl Riskrådet som Mickel Räv inkasserade sina första nederlag i Klubb-dräkt.

Men före dess. Både Riskrådet och DY lät oss komma hem till deras "enkla tjäll" i Båstad. Och sprit fanns där i massor. Och mat. Hemma hos DY blev kvällen en höjdare för Styv Kuling. Var det verkligen en hel back han drack upp undrade värden? Undringen är berättigad, eftersom nämnde Kuling sågs ta sig hem i natten på egna apostlahästar, utan stöd från övriga bröder.

En omständighet etsar sig fast. Den gamle KLT:aren "Frazer" Edgren dök plötsligt upp som åskådare. Han hade inte varit nere och tittat på tennis på många, många år. Men nu när vi från 1890 var där ville han komma och titta. Och vi som trodde att alla de gamla KLT:arna saknade omdöme!

Dessutom fanns det möjlighet för de som tyckte det var svårt att spela med rörliga bollar, att istället peta på små stillastående, hårda, dylika. Det finns faktiskt en och annan sådan suspekt person i Klubben.

Nu återstår bara frågan till Flinkendenten: Är detta event årligen återkommande eller en tradition?

Våra nya provspelare

Två stycken var gå G, Gunnar och Morten. Och i läsandes stund vet ni hur det gått för dem. Var det mot alla odds? Betson lade tidigt ner alla försök att presentera några odds. För nära noll sa man.

Vi tyckte att Gunnar Sundvall verkade sund och pigg, så han skulle kanske passa bra i Klubben. Skulle kanske kunna sporra oss mot nya höjder? En riktig sporre alltså, trodde vi. (Obs ej hetsporre, även om risken fanns vad det någon med god kännedom om Gunnar som sa) Gunnar tog oss tyvärr bokstavligt på orden, fick allt om bakfoten, dvs. hälen, gick åstad och fick hälsporre och fick nu göra ett uppehåll i provspelandet! Kanske tur det, var det samma någon som sa.

Morten hade mer tur. Ju kortare tid som provspelare desto mindre risk att hamna i onåd tänkte han, och accepterade ett senare anbud att få bli prövad.

Arkivet och att vara APA

Broder Ragnarök har avgått som arkivarie. Tråkigt men sant. Er Nya Fortsatt Skickliga Ledning har tagit hand om den omfattande dokumentation som finns från förr. En djupdykning är planerad. Men redan nu kan vi avslöja en hemlighet. Vi har lyckats läsa oss till varför några av oss kallas APA. Hör här! Våra grundare har följdriktigt utgått från det engelska språket och kallat de som inte längre spelar: After Participating, stil Attending. A P A. Vilken härlig akronym! Och vi som trodde att det fanns någon koppling till avlägsna släktingar i träden. APA - en hederstitel.

Vad vi bl.a. minns från året som gått.

Vi börjar med att vara alvarliga. Nummer 7, Sir N Rangs plats, kommer för alltid att vara tom. Men inte bara platsen. Vi saknar Sörens härliga humor och hans kloka kommentarer. Och hans rappa backhand.

Folkbira och Nubbe Set lade båda två skorna på hyllan. Men vi är glada att vi får se dem ibland till ölen efter vår tennis. Detsamma gäller Ragnarök och Ålderspresidenten. Vi ser fram emot många härliga samtal på tisdagkvällarna. Och hoppas också på tillströmning från fler gamla APOR.

Våra tisdagskvällar. Trevligt. Socialt. Intressanta samtal. Och lite gott att äta för det mesta. Den gången vi fick kex med lite mjukost på vill vi dock inte påminna oss om! Mamman axlar numer sin roll som spel-fördelare alldeles utmärkt. Måhända lärde han sig en del av Per Games katastrofala försök i ämnet för ett tag sen? Per Game lär dock ha återhämtat sig, sägs det.

Och härliga tider. Vi har fått vår bollmaskin Gutta åter på banan. Som tidigare. Läger man en krona i maskinen så spelar den felfritt – nåja nästan – en bra stund. Någon sa också att han setts vid ett tillfälle slå en volley vid nät. En högoddsare.

Flinkendentens skor går det inte att lämnas okommenterade. Självlysande? Och väldigt färgglada! Antagligen en present från barnbarnen att användas till Halloween som skrämselattribut. Måhända kanske han skrämt vettat ur någon motståndare i Serien? Vi får kolla upp. Ett nytt knep?

Och så det där med uppkast. Det finns flera trovärdiga vittnen som påstår att Altos uppkast blivit bättre på senare tid. Om det är sant är det verkligen något som bör kommenteras här. Tyvärr kommer vi, om detta förblir sant, att gå miste om riktig god underhållning på banan.

Kontakterna med förortsklubben SALK har som vanligt fungerat utmärkt. Vi ställer upp och räddar inhysta tävlingar i hallen samt ordnar upp diverse årsmöten. Och tar hand om en del avdankade funktionärer från förortsklubben. Vi i vår tur får hjälp när det krisar med banor och annat. En äkta symbios.

Annars tickar vi på. Och har trevligt på banan, på våra resor, i våra figther mot andra klubbar och på tisdagkvällarna. Må så förbli i många, många år framöver!

Er fortsatt ödmjuka Sekreterare igen

PS. Några av oss har nyss sett dokumentären på TV om 56:orna. En uppmaning. Håll ögonen på "the fortyoneers" – dvs. 41:orna; Flinkendenten, Poängby och Arne Wiese. Vi började spela tennis åren 1951-52 i förortsklubben SALK och har alltsedan dess bara blivit bättre och bättre. Kring år 2030, vid fyllda 90, räknar de med att vara på topp och har då tillsammans nästan 240 år av tenniserfarenhet i bagaget. Då kommer dokumentärfilmarna att flockas runt dem. Vänta bara. The Fabolous Fortyoneers. 41:orna.

DS, dvs. Er fortsatt ödmjuka Sekreterare.

...tradition i tiden...